

بیست سال استانداردگذاری بین‌المللی بخش عمومی

S. Cain ✍️

این کمیته در سال ۱۹۹۷، نخستین استاندارد بین‌المللی بخش عمومی بر مبنای تعهدی را تهیه کرد. تا سال ۲۰۰۳، بخشی از بیست استاندارد بین‌المللی بخش عمومی بر مبنای تعهدی و تنها یک استاندارد برای گزارشگری مالی بر مبنای نقدی، برای آن دسته از حوزه‌های گزارشگری ارائه کرد که هنوز آماده اجرای گزارشگری بر مبنای تعهدی نبودند.

در ابتدا، استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی به عرصه‌هایی پرداخت که تفاوت‌های بین بخش عمومی و بخش خصوصی آنچنان چشمگیر نبود. این استانداردها با مرجع قراردادن **استانداردهای بین‌المللی حسابداری (IAS)** که از سوی **هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری (IASB)** منتشر شده بود، تدوین گردید. این استانداردها اکنون زیرمجموعه **استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی (IFRS)** قرار گرفته است. ویژگی اصلی استانداردهای بین‌المللی حسابداری این بود که از زبانی استفاده می‌کرد که کمتر تجاری و بیشتر مناسب محیط بخش عمومی بود.

سال ۲۰۱۷، نقطه عطفی برای تدوین استاندارد بین‌المللی جهت گزارشگری مالی بخش عمومی بود.

هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی (IPSASB)، تنها استانداردگذار در سطح بین‌المللی است که برای گزارشگری مالی بخش عمومی استاندارد تدوین می‌کند. این هیئت، وظیفه یگانه توسعه و ارتقای **استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی (IPSAS)** را در جهت پیشرفت مدیریت مالی عمومی در سراسر جهان، بر عهده دارد. هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی، به تازگی وارد بیستمین سال استانداردگذاری و توسعه استاندارد بین‌المللی حسابداری بخش عمومی شده است.

این فعالیت در سال ۱۹۸۶ با عنوان کمیته بخش عمومی **فدراسیون بین‌المللی حسابداران (IFAC)** شروع شد تا تمام موضوعهای مرتبط با بخش عمومی را پوشش دهد. در اواخر دهه ۱۹۹۰، برنامه استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی که معرف ویژگی آن بود، آغاز شد.

برای هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی فراهم ساخت تا بتواند به مباحث اصلی باقیمانده بخش عمومی بپردازد که تا آن زمان برای آنها استاندارد تهیه نشده بود. هر یک از آنها، به دلیل ماهیتشان، به طور کامل مشکل بودند. اما برنامه اخیر و جاری هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی، پروژه‌های زیر را در برمی‌گیرد:

- منافع اجتماعی،
- درآمد و مخارج غیرمبادله‌ای،
- داراییهای تاریخی،
- ابزار مالی (شامل ابزار خاص بخش عمومی)،
- اندازه‌گیری در بخش عمومی، و
- داراییهای زیرساخت.

انجمن خبره حسابداری و امور مالی بخش عمومی

(CIPFA) به‌عنوان قهرمان مدیریت مالی عمومی پیشرفته، از ابتدا از این ابتکارها به‌طور کامل حمایت کرده است. در کنار اعضای دیگر نهادهای مستقر در انگلستان، اعضای انجمن خبره حسابداری و امور مالی بخش عمومی نیز در زمره اعضا و مدیران هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی قرار گرفته‌اند. رئیس فعلی هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی، **یان کاروتز (Ian Carruthes)**، مدیر فنی و سیاستگذاری انجمن خبره حسابداری و امور مالی بخش عمومی است. افزون بر این، رئیس بخش بین‌المللی انجمن خبره حسابداری و امور مالی بخش عمومی، **یان بال (Ian Ball)** است که رئیس پیشین کمیته بخش عمومی فدراسیون بین‌المللی حسابداران بوده است.

بیستمین سالگرد تولد استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی را باید تبریک گفت. حسابداران بخش عمومی چشم‌انتظار همکاری با هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی در بیست سال آینده در جهت قدرتمند کردن مدیریت مالی عمومی در سراسر جهان هستند.

منبع:

Cain S., *Twenty Years International Public Sector Standard Setting*, www.ifac.org, 2017

در هر حال، از ابتدای پروژه استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی، مشخص بود استانداردهایی که مسائل خاص بخش عمومی را پوشش می‌دهند، سودمند و در واقع ضروری خواهند بود. بین سالهای ۲۰۰۴ تا ۲۰۰۷ که کمیته به‌طور رسمی به‌عنوان هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری عمومی نام گرفت، مشورتخواهی درباره موضوعهای زیر در جریان بود:

- داراییهایی که برای ایجاد درآمد نقدی نگهداری نمی‌شوند؛
- درآمدهایی (مثل مالیاتها و مبادلات انتقالی) که از مبادله‌های تجاری حاصل نمی‌شود؛
- حسابداری برای داراییهای تاریخی؛ و
- حسابداری برای برنامه‌های دولت که منافع اجتماعی فراهم می‌کند.

اگرچه، تنها برخی از این مشورتخواهی‌ها منجر به تدوین استاندارد شدند، اما توجه چشمگیری به خود جلب کرد و به تأسیس هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی به‌عنوان یک اندیشه پیشرو در موضوعهای گزارشگری مالی کمک کرد.

همزمان، پیشرفتهای درخور توجهی در استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی بخش خصوصی دیده می‌شد و برای مدتی، هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی مجبور شد برای به‌روزرسانی استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی، به‌منظور منعکس ساختن اندیشه‌ها و پیشرفتهای تازه، به‌سختی تلاش کند تا عقب نماند. منافع این کار در آن بود که هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی رویکرد خود را به‌طور رسمی به‌صورت عمومی اعلام کرد که هر جا مناسب باشد، همسویی خود را با استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی حفظ و در دیگر موارد، مطالب خاص بخش عمومی تهیه خواهد کرد.

زمانی که تلاش مورد نظر به نتیجه رسید، هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی پروژه مهم دیگری را پیش برد: تهیه چارچوب مفهومی به‌منظور تنظیم بنیانهای استانداردگذاری گزارشگری مالی با مقاصد عمومی برای بخش عمومی. این اقدام پاسخی بود به تعدادی از عرصه‌های مشکل‌زا در مشورتخواهی‌های پیشین در استانداردگذاری، و زمینه را